

Czytania: (Wj 19, 2-6a); (Ps 100 (99), 2-3. 4-5); (Rz 5, 6-11); Aklamacja (Mk 1, 15); Ewangelia (Mt 9, 36 – 10, 8);

Dzisiejsze pierwsze czytanie przypomina nam, jak Bóg postępował z narodem, który sobie wybrał. Bóg uświadamia Izraelitom, że to On ich wybrał i to On sprawił, że uwolnili się spod władzy faraona. Bóg stał na ich czele jako przewodnik i na końcu jako obrońca. Bóg uwolnił naród wybrany z niewoli Egipskiej pokazując swoje pełne panowanie nad całą naturą, zrobił to w sposób szybki, zdecydowany, tak że nikt nie był w stanie ich doścignąć. Pan Bóg przywiódł ich do siebie, na pustynię, aby oderwani od zgiełku świat mogli stanąć naprzeciwko Niego, u zbocza góry, aby świadomie zawrzeć przymierze. Przedmiotem tego przymierza są przykazania, a kto zachowuje Jego przykazania, staje się szczególną własnością Boga, nie tylko w sensie posiadania, ale w sensie adopcji. Ci, którzy strzegą Bożych przykazań, nimi żyją, stają się prawdziwie dziećmi Bożymi, przez co, jako dzieci wybrane i umiłowane mają przystęp do Boga Ojca. Dlatego przez tą bliskość są nazwani królestwem kapłanów, bo obrazowo jest to bliskość jaką mogli mieć kiedyś tylko kapłani. Zachowywanie Bożych przykazań to też w pewnym stopniu uczestnictwo w świętości Boga, kto przestrzega przykazań, trwa w Bogu, który jest źródłem świętości. Ten sam sposób myślenia jest widoczny też w NT i dotyczy Kościoła jako narodu wybranego. Nowy lud Boży to wierzący w Chrystusa, o których mówił św. Piotr w swoim liście: „Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła (1 Pt 2:9)”. Św. Paweł w Liście do Rzymian, przypomina to nam wierzącym, że Chrystus pojednał wszystkich ludzi z Bogiem, On objawił nam Ojca i pozwolił na nowo zbliżyć się do Niego: „Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami... przez krew Jego zostaliśmy usprawiedliwieni”. Dzięki miłości Bożej, Chrystus pojednał nas z Bogiem Ojcem. To pojednanie musimy jeszcze jednak sami osobiście przyjąć i to robimy żyjąc w miłości Bożej i według Jego przykazań i przez sakrament pojednania, który to nasze pojednanie z Bogiem cały czas aktualizuje.

Ewangelia dzisiaj przypomną nam moment wybrania apostołów, którzy są powołani osobiście, po imieniu, aby byli pasterzami ze specjalnymi kompetencjami, szczególnie jeśli chodzi o władzę nad duchami nieczystymi, chorobami duszy i wszelkimi słabościami. Uczniowie są powołani, aby przychodzić innym z duchową pomocą i wszelkiego rodzaju pocieszeniem w trudnościach. Prośmy o dary Ducha Św. dla wszystkich pasterzy Kościoła, aby potrafili prowadzić swoje owce, pomagać im wzrastać i oczyszczać się i radośnie kroczyć drogą Bożych przykazań ku doskonałości i życiu wiecznemu. Amen

o. Wiesław Jonczyk SJ